

käest, mis luggu seal olli juhtund, et Joulo tulid olli järsko kustu tud sanud. Teine räkis siis süggawa-öhtamisega minno waasto, et jubba pole aastä eest seält linnast, kus perre wannem tüttar auwas maiaš tenis, ramat olli sadetud sest, et se alw noor inimenne ennast olli süalluseks teinud kodduse piisofesse wargusse polest. Et tahtsid küil weel temmaga kannatada; agga esimest korda, kui temma saaks jälle ühhe koerusse peält leitud, et nemmad tedda siis temma tenistussest lähhäksid ärraaiama. Sedda tahtsid need linna sakšad selle tüdrukko wannemattele teada anda, et needsammad lähhäksid omma tüttart köiwaste maenitšema; agga kui sest ei tulleks ühtegi, et siis se willets ašši, et tüdruk järsko koio tulleks, ei saaks temma wannemattele mitte koggematta, ja et temma ei saaks neile wallet etteräkida sest, mišpärrast temma olleks tenistussest lahti moistetud. — Jubba need sannumed ollid minno leiwan wannemattele üks kibbe kurwastus. Oh mis hopis wallusant abhastus olli neile waestele niüid weel walmistud! — Dllime tänna öhto keik pühha römoga kous: se kanna Joulo laud olli jubba täieste ehhitud; praego piddid lapsed tuppa sisse kutsutud sama, kui toa ust wäe kaupä lahti kisti, ja se nimmetud wannematte linna tüttar ennast äffit-

sest nende jalgade ette mani mahhawiskas. Dlli ommad silmad kinni katuid, sest et temma ei julgend mitte, isä egga emma peäle wadata. Willets emma kukkus poles minnestusšes omma toli sisse. Isä kisseandas: „Mišjuggusšes teggomodis astud sinna häbbematta loom meie filmade ette?“ — Sest tüttar kandis omma häbbi märki ja kurjusse süüd ennese ette: seal linnaš olli temmale naese mütsi ilma trämelita pähhä pandud, ja muud temma liderlikko ellamisse märki andsid ennast temma kehha polest weel selgemal wišil ülles. Isä hüdšis karjumisse kombel: „Egga nišjugguse lapse jures, kes sinna ennast ni hopis alwaks olled teinud ja wannematte au pohjani ärrateotanud, ei sünni mitte Joulo römö piddada, egga tulle illo pruškida.“ Perremees kargas siis toli peält ülles ja wiskas Joulo lauda wäggise ümber, nenda et küünlad järsko ärrakustusišid ning tubba pakšo pimmedusse sisse jäi.“ — Sel wišil olli treiala perre tüdroko halle jut kuulda. — Klasišep seišis süggawas möttes jures ja ütles wimaks: „Niüid minna saan ommeti arwo, et sel wannal sannal õigus on, mis ütles: Seal perres, kus lapsed omma rummala ning kurja ellamisse läbbi isä ja emma au teotawad, kus-
tuwad küünlad toas ärra.